

ΤΑ “DO” & “DON’T” ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΑΥΤΙΣΜΟ (Βασισμένο στον δεκάλογο της National Autistic Association)

	ΚΑΝΕΤΕ	ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ
1. Έμφαση στην επικοινωνία	Δώστε ευκαιρίες επικοινωνίας (γιατί να επικοινωνήσει) μαζί με τους κατάλληλους τρόπους επικοινωνίας (πώς να επικοινωνήσει)	Την διδασκαλία επικοινωνίας χωρίς το παιδί να έχει κάποιο λόγο ή κίνητρο ή μηχανισμό για να το κάνει. Όχι εκπ/ση ομιλίας χωρίς επικοινωνία
2. Έμφαση στην κοινωνική αλληλεπίδραση	Είναι καίριο σημείο το παιδί να ενδιαφερθεί για εσάς και για αυτό που θα κάνετε μαζί (έμφαση στην ανάπτυξη της αλληλεπίδρασης κατά τη συνεδρία)	Να κάνει το παιδί κάτι επειδή απλά του το ζητάτε και να υπακούσει χωρίς κάποιο εσωτερικό κίνητρο.
3. Διδασκαλία αποδεκτών εναλλακτικών προτύπων	Προσαρμοσμένοι τρόποι για αυτο-ρύθμιση και εκτόνωση του άγχους. Εκμεταλλευτείτε τις εμμονές, σεβαστείτε/αλλάξτε τη διέγερση σε αυτο-ερεθισμούς.	Να σταματήσετε την εκδήλωση του άγχους. Οι «στερεοτυπίες» και οι εμμονές δεν σταματούν με τιμωρίες και απαγορεύσεις.
4. Χρήση οπτικών μέσων	Εκμεταλλευτείτε το οπτικό σύστημα (χρησιμοποιείτε κάρτες και οπτικά συστήματα επικοινωνίας & δόμησης ακόμη και αν το παιδί δείχνει ότι δεν τις χρειάζεται)	Να μιλάτε πολύ στο παιδί. Απλά το αγχώνετε χωρίς να πετυχαίνετε την οργάνωσή του.
5. Προβλεψιμότητα των καταστάσεων	Σεβαστείτε τις αισθητηριακές δυσκολίες, την ανάγκη για ομοιομορφία και τις δυσκολίες της κεντρικής συνοχής και σταδιακά αυξήστε τα ερεθίσματα	Να κάνετε εκπλήξεις. Τα παιδιά με ΔΑΦ βιώνουν τον κόσμο μας ως φοβικό και ακαταλαβίστικο και απλά τα ερεθίζουμε περισσότερο
6. Το παιχνίδι	Δώστε σε όλες τις δραστηριότητες την αβρότητα και το εσωτερικό κίνητρο του παιχνιδιού για να αυξηθεί ο ιδεασμός και η επίλυση προβλήματος	Να μάθει το παιδί μία δεξιότητα μόνο για να την μάθει χωρίς κίνητρο ή με ακατάλληλο (εξωτερικό και όχι εσωτερικό) ενισχυτή
7. Η εξατομικευμένη και ομαδική εκπαίδευση	Εξ' ίσου έμφαση στην ατομική και στην ομαδική εκπαίδευση. Οργανώστε προστατευμένες ομάδες και επισκεφτείτε και με το Εκπ/τικό πλαίσιο.	Μόνο την ατομική εκπαίδευση. Το παιδί μπορεί να μάθει κάτι δυαδικά αλλά δεν σημαίνει ότι ξέρει και τι να το κάνει σε πιο «ανοιχτό» περιβάλλον
8. Η σημασία της γενίκευσης των κεκτημένων δεξιοτήτων	Ερευνήστε εάν το παιδί χρησιμοποιεί αυτά που έχει κατακτήσει και σε γενικευμένα περιβάλλοντα και καταστάσεις. Όχι μόνο στην αίθουσα θεραπείας.	Την μονοπεριβαλλοντική και μονοδιάστατη παροχή θεραπείας. Έχει ως αποτέλεσμα το φαινόμενο της μη γενίκευσης κατακτημένων δεξιοτήτων
9. Η δυνατότητα προσαρμογής και μετάβασης από το ένα πλαίσιο στο άλλο	Σεβασμός στον φόβο των παιδιών με ΔΑΦ στις μεταβιβάσεις. Χρήση οπτικών προγραμμάτων και κατάλληλη αισθητηριακή δόμηση του περιβάλλοντος	Τις συχνές, χωρίς λόγο και χωρίς κατάλληλη προετοιμασία μεταβιβάσεις. Ακόμη και αν δεν το δείξει, το παιδί με ΔΑΦ ταράζεται.
10. Η συμμετοχή των γονέων	Εκπαιδεύστε, εξηγήστε και ζητείστε από τους γονείς τη βοήθειά τους. Ζητείστε τους να εισέλθουν στη θεραπεία, δείξτε και ζητείστε τη συμμετοχή τους	Την απομόνωση των γονέων. Δεν είστε θαυμα-τοποιοί, είστε απλά ειδικοί διορθωτικής εμπειρίας. Χρειάζεται αλλαγή στην συμπεριφορά των γονέων

Αλεξάνδρου Στράτος (copyright 2011)